

Sygn. akt I C 107/13

Wyrok
w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 01 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 01 kwietnia 2014r. w Oleśnicy

sprawy z powództwa **M. Ł.**

przeciwko **(...) S.A. z/s w S.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z/s w S. na rzecz powoda M. Ł. kwotę 14.514,43zł (czternaście tysięcy pięćset czternaście 43/100) brutto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29.09.2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.843,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 407,98zł tytułem wydatków w sprawie.

Z. /

1. odnotować;

2. kal. 21 dni.

01.04.2014r.

Sygn. akt. I C 107/13

UZASADNIENIE

Powód M. Ł. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 14.514,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.09.2012 r. do dnia zapłaty

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że jest właścicielem samochodu F. (...), o nr rej. (...), który w następstwie kolizji jaka miała miejsce dnia 18.08.2012 r. w miejscowości O. przy ul. (...), uległ uszkodzeniu. Powód podał, że sprawca tego zdarzenia miał zawartą ze stroną pozwana umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (polisa nr (...)). Wskazał, że strona pozwana uznała odpowiedzialność odszkodowawczą co do zasady, jednak w toku postępowania likwidacyjnego doszło do sporu co do wysokości należnego odszkodowania. Powód wskazał, iż wartość doznanej przez niego szkody wynosiła 17.515,63 zł, co potwierdza również wykonana przez niezależnego rzeczoznawcę kalkulacja kosztów naprawy pojazdu. Pozwany wycenił natomiast powstałą szkodę na kwotę 3.001,20 zł i odszkodowanie w takiej właśnie wysokości wypłacił powodowi. Powód zwrócił się do strony pozwanej z żądaniem wypłaty dalszej części odszkodowania w wysokości 14.514,43 zł lecz strona pozwana w/w wezwaniu nie zadośćuczyniła.

Strona pozwana (...) S.A. w S. domagała się oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana przyznała, że ze sprawcą szkody łączyła ją umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych i w związku z tym co do zasady ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji, przy czym twierdzi, iż spełniła już swoje zobowiązanie poprzez zapłatę na rzecz powoda tytułem odszkodowania kwoty 3.001,20 zł. Podnosi także, iż powód bezpodstawnie domaga się przywrócenia swojego 12-letniego pojazdu do stanu poprzedniego przy użyciu wyłącznie oryginalnych części a koszty naprawy wynikające z przedłożonego przez niego kosztorysu nie zostały udowodnione.

W toku postępowania dowodowego u s t a l o n o n a s t ę p u j ą c y
s t a n f a k t y c z n y:

W dniu 18.08.2012 r., w miejscowości O., kierująca samochodem osobowym marki P. o nr rej. (...) – A. C. podczas manewru wyprzedzania uderzyła w bok prawidłowo skręcającego samochodu powoda. Sprawca kolizji ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

/dowód:

akta szkody WR20/7209/12 -
w załączeniu;

oświadczenie sprawcy szkody
z dnia 18.08.2012 r. – k. 5;

Powód zgłosił w dniu 29.08.2012 r. szkodę u strony pozwanej jako podmiotu odpowiedzialnego, w celu przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego oraz wypłaty należnego odszkodowania. W wyniku kolizji w pojeździe powoda uszkodzeniu uległy następujące elementy: lampa tylna lewa, narożnik zderzaka tylny lewy, poszycie boczne lewe, poszycie dolne progowe, pokrycie schowka trama, zderzak tylny, szyba zabudowy oraz listwa boczna lewa.

W ramach likwidacji szkody z OC strona pozwana pismem z dnia 11.10.2012 r. przyznała powodowi odszkodowanie w wysokości 3.001,20 zł brutto, w oparciu o kosztorys naprawy sporządzony w systemie Audatex.

/dowód:

akta szkody WR20/7209/12 -
w załączeniu;

pismo STU E.H. z dnia 11.(...). - k. 7;

protokół szkody nr (...) – k. 8;

Powód zakwestionował wysokość wypłaconego odszkodowania i zwrócił się do niezależnego rzeczoznawcy o ustalenie wartości rynkowej i opracowania kalkulacji naprawczej uszkodzonego samochodu w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 18.08.2012 r. Sporządzona przez rzeczoznawcę samochodowego A. R. (1) kalkulacja naprawy nr (...) z dnia 28.09.2012 r. określała całkowity koszt naprawy samochodu powoda na kwotę 17.515,63 zł brutto. Powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 14.514,43 zł.

/dowód:

kalkulacja naprawy rzeczoznawcy samochodowego A. R. z dnia 28.09.2012 r. - k. 9 -11;

W toku postępowania opracowana została opinia biegłego dr inż. W. A. z zakresu techniki motoryzacyjnej, rekonstrukcji wypadków i wyceny wartości oraz kosztów napraw pojazdów samochodowych na okoliczność wysokości szkody w pojeździe powoda marki F. (...) o nr rej. (...) będącej następstwem zdarzenia z dnia 18.08.2012 r. i kosztów naprawy przy uwzględnieniu pytań zawartych

w piśmie procesowym pozwanego odnoszących się do tego czy w przypadku naprawy pojazdu w niniejszej sprawie jest możliwa naprawa przy użyciu nowych części tj. oryginalnych zamienników o symbolu Q oraz części o porównywalnej jakości tzw. części PC/PT oraz średnich cen roboczogodzin stosowanych przez warsztaty naprawcze na lokalnym rynku oraz czy tak przeprowadzona naprawa umożliwi całkowite i pełne przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego oraz jaki będzie jej koszt oraz czy wyliczenie kosztów naprawy przy zastosowaniu takich części jest zgodne z technologią producenta oraz czy umożliwi pełnowartościowe przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego. Biegły w swojej opinii z dnia 16.09.2013 r., stwierdził, iż

w przypadku pojazdu takiego typu jak pojazd pozwanego, nie ma oferowanych innych części zamiennych, jak tylko oryginalne. Ustalił ponadto, iż wartość rynkowa samochodu powoda w dniu szkody tj. 18.08.2012 r. wynosiła brutto około 50.000,00 zł, natomiast koszt naprawy w/w samochodu określił na kwotę brutto 15.793,63 zł a netto na kwotę 12.840,35 zł. Biegły stwierdził, że wyliczony koszt naprawy samochodu w tym przypadku powinien obejmować nowe, oryginalne części a naprawa pojazdu ze względów technicznych była możliwa i ekonomicznie uzasadniona.

/dowód:

opinia biegłego sądowego dr inż. W. A. z dnia 16.09.2013 r. - k. 40 - 52v.;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód M. Ł. domagał się od strony pozwanej – (...) Towarzystwa (...) w S. jako udzielającego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia drogowego zapłaty kwoty odszkodowania, w wysokości 14.514,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu uszkodzenia pojazdu powoda od dnia 29.09.2012 r. do dnia zapłaty.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt, że sprawcę zdarzenia, łączyła ze stroną pozwaną umowa ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Poza sporem pozostawała także okoliczność, że w dniu 18.08.2012 r. doszło do zdarzenia drogowego z udziałem pojazdu powoda jak i wysokości wypłaconej już powodowi kwoty ubezpieczenia. Sporna natomiast pozostała kwestia wysokości kosztów naprawy pojazdu powoda, a w związku z tym ewentualna wypłata dalszego odszkodowania.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego świadczenia w razie zajścia przewidzianego umową wypadku.

W przedmiotowej sprawie strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia, w wyniku którego powód poniósł szkodę, a więc to na stronie pozwanej spoczywał obowiązek naprawienia powodowi szkody, jaką poniósł na skutek zdarzenia. Sąd podzielił twierdzenia powoda, że sam fakt uszkodzenia pojazdu spowodował powstanie u powoda szkody majątkowej, która podlegała naprawieniu według zasad określonych w art. 363 kc,

a w wypadku odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń – również według zasad określonych w § 2 tego przepisu. Szkoda ta może być rozumiana z jednej strony jako różnica pomiędzy wartością pojazdu przed zdarzeniem

i po zdarzeniu, a z drugiej strony jako wartość wszystkich prac i części zamiennych umożliwiających przywrócenie pojazdu do stanu pierwotnego. Ponieważ powód od samego początku domagał się zapłaty nieuwzględnionych jego zdaniem przez stronę pozwaną kosztów naprawy pojazdu, Sąd przyjął jako wyznacznik wysokości szkody, koszt naprawy wynikający z opinii biegłego sporządzonej w niniejszej sprawie.

Rozstrzygając tę kwestię a także wysokości szkody Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej, rekonstrukcji wypadków i wyceny wartości oraz kosztów napraw pojazdów samochodowych dr inż. W. A.z dnia 16.09.2013 r. Biegły w opinii ustalił wartość rynkową pojazdu sprzed szkody na kwotę około 50.000,00 zł, natomiast koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 12.840,35 zł netto i 15.793,63 zł brutto przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę w wysokości 75,00 zł. Biegły w kosztorysie opracowanym w programie AUDATEX przyjął stawki robocizny za czynności naprawcze obowiązujące w momencie powstania szkody w serwisie A.S.O. N.zlokalizowanym na terenie miasta W.. Biegły przyjął również ceny oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu. Zdaniem biegłego szkodę powoda można rozliczać wyłącznie na oryginalnych częściach zamiennych, gdyż części nieoryginalnych do takiego pojazdu nie ma. Strony nie wniosły uwag do sporządzonej opinii biegłego, nie wniosły też innych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu żądanie powoda zapłaty kwoty 14.514,43 zł tytułem dopłaty do wypłaconego już zasługiwało na uwzględnienie gdyż żądana kwota mieściła się w kwocie brutto wskazanej przez biegłego w opinii.

Sąd wziął także pod uwagę stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 20.10.1972, (II CR 425/72), który stanowi, że „w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy”. Z uwagi na fakt, określenia przez biegłego kosztu powypadkowej naprawy pojazdu na kwotę 15.793,63 zł, w której to kwocie mieści się dochodzony przez powoda koszt naprawy, Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

Żądanie ustawowych odsetek uzasadnione było treścią art. 481 kc, przy czym termin wymagalności przyjęty został na podstawie art. 817 kc od dnia 29.09.2012 r., tj. po upływie 30-dniowego terminu liczonego od dnia zgłoszenia szkody.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 kpc obciążając pozwanego, jako przegrywającego sprawę, wszystkimi kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową, w tym opłatą sądową: 726,00 zł, kosztami zastępstwa prawnego w wysokości wynikającej z § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie

opłat za czynności radców prawnych...(j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 490): 2.400,00 zł, kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości – 17,00 zł oraz kwotą 407,98 zł tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków na opinię biegłego.